

OCENA SKUTECZNOŚCI LECZENIA PRZERZUTÓW ODLEGŁYCH U CHORYCH NA MIEJSCOWO WYLECZONEGO RAKA SZYJKI MACICY

J. Jakubowicz, K. Urbański, Z. Kojs, K. Karolewski

Klinika Ginekologii Onkologicznej, Centrum Onkologii – Instytut im. M. Skłodowskiej-Curie, Oddział w Krakowie, ul. Garncarska 11

Cel pracy: Ocena skuteczności leczenia przerzutów odległych u chorych na miejscowo wyleczonego raka szyjki macicy.

Metodyka: Retrospektywna analiza materiału obejmującego 113 chorych na miejscowo wyleczonego RSM, u których wystąpiły przerzuty odległe. Wszystkie chore badanej grupy były leczone w Krakowskim Oddziale Centrum Onkologii (COOK) w latach 1986-1992. Oceniono wpływ leczenia chirurgicznego na przeżycie chorych oraz efekt paliatywny tego leczenia.

Wyniki: Najczęstszą lokalizacją pierwszego lub pierwszych przerzutów były płuca (37 chorych), kości (26 chorych) i wątroba (20 chorych); ponadto stwierdzono przerzuty do mózgu (11 chorych), obwodowych węzłów chłonnych (11 chorych) i skóry (8 chorych). U ¾ chorych stwierdzono przerzuty pojedyncze, u 1/4 mnogie. W ciągu pierwszego roku po leczeniu miejscowym, przerzuty odległe wystąpiły u 42,5% chorych, w ciągu 3 lat u ponad ¾ chorych; średni czas wystąpienia przerzutów wynosił 23 miesiące. Spośród 113 chorych badanej grupy, leczenie przyczynowe przerzutów odległych podjęto jedynie u 48 tzn. 42,5% pacjentek; u 3 chorych zastosowano leczenie operacyjne (metastazektomia pojedynczych przerzutów do płuc), u 20 wyłącznie teleradioterapię, u kolejnych 20 wyłącznie chemioterapię, u 5 skojarzenie chemioradioterapii. Od momentu wystąpienia przerzutów odległych, 12 miesięcy przeżyło jedynie 15% chorych badanej grupy, a 24 miesiące 4% chorych.

Wnioski:

1. Zarówno telaradioterapia jak i chemioterapia oparta na cysplatinie z 5-fluorouracylem lub karboplatinie, nie miały statystycznie znamienego wpływu na przeżycia chorych badanej grupy.
2. Telaradioterapia jest skuteczną metodą łagodzenia dolegliwości u chorych z przerzutami RSM do kości, obwodowych węzłów chłonnych i skóry.

OCZEKIWANIA I POTRZEBY CHORYCH NA NOWOTWÓR W TRAKCIE RADIOTERAPII

J. Łuczak-Wawrzyniak, H. Włodarczyk, A. Machtyl, A. Roszak

Wielkopolskie Centrum Onkologii, Poznań

Chcąc sprostać potrzebom pacjentów w trakcie radioterapii poświęca się coraz więcej uwagi na odpowiednie przygotowanie do pracy osób sprawujących nad nimi bezpośrednią opiekę. Celem pracy była ocena oczekiwań pacjentów w stosunku do lekarza, pielęgniarki, psychologa i technika radioterapii, a także innych osób, które w trakcie prowadzonej terapii dają największe wsparcie chorym.

Badaniem objęto 94 chorych z nowotworem leczonych w Zakładzie Radioterapii Wielkopolskiego Centrum Onkologii w Poznaniu.

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że w zależności od zadań, jakie dana osoba ma do realizowania w trakcie radioterapii różne są oczekiwania pacjentów. Od lekarza oczekują: informacji na temat choroby i sposobu leczenia, fachowości, wiedzy, doświadczenia. Od pielęgniarki: uśmiechu, fachowości, rozmowy, cierpliwości i pocieszenia. Od psychologa: rozmowy, pocieszenia i uśmiechu. Od technika radioterapii: fachowości, doświadczenia, uśmiechu i pocieszenia. Wsparcie w trakcie prowadzonej radioterapii uzyskują od: lekarza, rodziny, technika radioterapii, pielęgniarki, psychologa, innych pacjentów.